

ПЪРВО ТО.

Врътъ покринъ е снѣръ земѣта
Зима не минало;

Пъркъ кокиче въвъ горѣта

Лавица подало . . .

Първо то се появява

Самичко на бѣлъ свѣтъ;

Пролѣтъ красна възвѣствава

И ни дѣха спомать.

Първо зове то дѣцѣта

Въ горѣта на излѣтъ;

Първо то е отъ цвѣтъѣта

На наука — прѣдметъ . . .

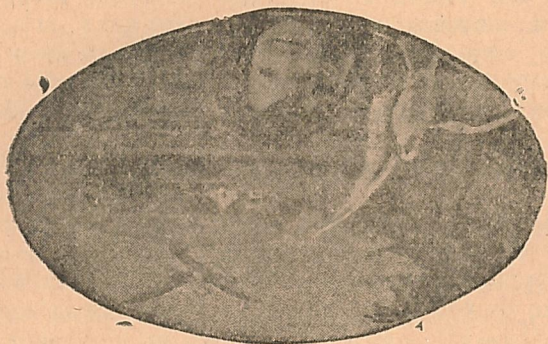
Първо краси то челѣта

На мимитъ съ бугетъ;

Свѣжестъ влива ни въспѣцѣта

И ни дѣха привѣтъ.

Т. Кънѣвъ.

Настана крава.

Имаме си
Ние крава,
По вероу ни
Млѣко дава,
Татко чисти
И огора,
Азъ изкапвамъ
И на двора.
Тамъ нахранвамъ
И съ трѣвица
И напоивамъ
И съ водица!

Л. Бобевски.